Umorzenie należności z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: środa, 13, kwiecień 2011 00:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 7860

Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 22 grudnia 2010 r. sygn. IV SA/Wr 531/10

Ustawodawca otwierając, poprzez ustanowienie w art. 30 ust. 2 ustawy, możliwości ubiegania się o umorzenie należności wypłaconych z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego, nie uzależnił takiej możliwości od oceny postawy zobowiązanego względem jego obowiązku alimentacyjnego. Dlatego, odmowa umorzenia nie może być dokonywana przez pryzmat naganności tego postępowania, ponieważ z woli ustawodawcy o umorzenie może się ubiegać i je uzyskać każdy dłużnik alimentacyjny niezależnie od tego w jakich okolicznościach i z jakich przyczyn stał się dłużnikiem alimentacyjnym.

We wniosku skarżący podniósł, że stan jego zdrowia jest bardzo ciężki z uwagi na przebytą operację głowy. Jest sparaliżowany i wymaga pomocy osoby drugiej.

Organy orzekające w niniejszej sprawie uznały jednak, że chociaż sytuacja zdrowotna skarżącego jest trudna, to nie uzasadnia umorzenia ciążących na nim należności z tytułu wypłaconych zaliczek alimentacyjnych. Skarżący korzysta bowiem systematycznie z pomocy społecznej oraz może liczyć na wsparcie najbliższych osób.

Oceny tej nie można podzielić, gdyż nie ma ona oparcia w zgromadzonym materialne dowodowym. W omawianej sprawie organy nie ustaliły, czy osiągany przez skarżącego dochód, na który składają się wyłącznie kwoty świadczeń udzielanych w ramach pomocy społecznej zapewni mu minimum egzystencji biorąc pod uwagę sumę wydatków związanych z jego chorobą oraz pozwoli jednocześnie na spłatę istniejącego zadłużenia. I wreszcie, czy dokonanie zwrotu nienależnie pobranego świadczenia pozwoli mu na samodzielne zaspokojenie swoich niezbędnych potrzeb i życia w warunkach odpowiadających godności człowieka.

Trzeba mieć też na uwadze, że skarżący posiada znaczny stopień niepełnosprawności, co uniemożliwia mu podjęcie jakichkolwiek starań w kierunku poprawy swojej sytuacji finansowej. Organ odwoławczy podkreślił, że skarżącemu pomagają finansowo rodzice. Nie uwzględniono jednak, że są to osoby starsze i schorowane. Z akt administracyjnych a także treści skargi wynika, że pobierają niskie emerytury, z których utrzymują samych siebie i syna oraz opłacają jednocześnie kwoty jego bieżących alimentów.

(…) w toku postępowania administracyjnego organy winny również respektować zasadę uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli. Jak podkreśla się w orzecznictwie, nie jest dopuszczalne wyjście z założenia, że interes społeczny przewyższa swą rangą interes prywatny. W wyroku z dnia 25 czerwca 2003 r. (sygn. III SA 3118/01, publ. POP 2004/4/77) Naczelny Sąd Administracyjny zauważył, iż interes publiczny nie powinien być rozumiany, jako sprzeczny z indywidualnym interesem obywatela. Sytuacja, w której zapłata zaległości powoduje konieczność sięgania przez zobowiązanego, pozbawionego możliwości zaspokojenia swoich niezbędnych potrzeb materialnych, do środków pomocy państwa, nie jest bowiem zgodna z interesem tego obywatela, jednocześnie nie jest również zgodna z interesem publicznym.

Źródło: Orzecznictwo NSA

Phoca PDF